

Fem nya kongl. fri-corpsens
krigs-wisor, den första:
Sjelfständigheten våga...

1700-1829 81 Cg Br. 1789

National Library
of Sweden

1789

Fem Nya
 Kongl. Fri- = Corpsens
 Krigs - Visor,

17.
 Väst. So
 Hist.
 (Bv)
 1700-1829
 1789

Den Första:

Sjelfständigheten vågar på, ic.

Den Andra:

Vår Kung, vår Gustaf se
 Dit Folk, ic.

Den Tredje:

I Husby har jag varit, ic.

Den Sjerde:

Gustaf den Tredje han reste til
 Dalarne, ic.

Den Semte:

Min Kung! när Pufan slår
 larm, ic.

Alla Fem Jungas under sina egna, wackra och
 behageliga Melodier.

Drebro, Tryckte hos Joh. W. Lindh, MDCCLXXXIX.

Exemplaret kostar 6 runshycken.

I.
Sjelfständigheten *) wägar på,
Med Gustaf ut til Norge gå,
Och Redligheten **) åfwen så,
De Baggar til at slå.
Krigs-åran †) våra Fäders glans,
Med Lydnaden ††) war ock til hands,
Ut taga Wallar, Torn och Skans,
Med Kulor, Krut och Lans.

2.
Men Bagge du war stackare,
Som intet torde Dalkarln se,
Men har du wäntat dagar tre,
Du hem fått gå på sne.
Dock låstwar han dig än en gång,
(Om du wil göra mer förfång),
Ut höra få en grufflig sång,
Som blir dig sur och lång.

Det

*) Leksand. **) Tuna och Säter.
†) Mora. ††) Husby, Garpenberg,
Folkärna och By.

1.
Wår Kung wår Gustaf se dit Folt
Des arm är nu des hiertas tolt;
Den eid för Wasar fordom bran Hos
oß ej släckas kan. Ur bergen styrkans
foster-bygd, Med Fädrens mod, och
Fäders dygd, Se gamla tapperhe-
tens stam För dig nu wandrar fram.

2. Ej Mödrars, Barns, ej Makars
röst, Förändra kan vårt hjelte-bröst,
Och i den eid oß alla rör Ej älder skil-
nad gör: Att wåga lif för Land och
Kung, Man ej för gammal ej för ung
I våra Dalar känner sig; Hwårt hier-
ta andas frig.

3. Och Wasa Attling! wid Din wint,
Skal swärdet blottas i en blink, Och
döden ljunga från wår hand Och Lif
beströ din strand; Wid våra Hårars
wapne-gny, För en af oß skal hundra
fly, Det sålt som rödt of Danstar stöd
Skal badas rödt i blod.

4. Då segren gynnat har vårt swärd
Och owåns styrka är förtärd, Då ödet
åter lugn består Och friden hwilar här:
Då skal bland våra sjeffars is, Din nåd
och

och efterwerldens pris, Som lär war
nit och kärlek se, Och nog belbning ge.

Den Tredje:

Susbn har jag warit, der har
jag mådt bra :: Det tänker jag
uppå hwar endaste dag ::

2. När Kung Gustaf den Tredie
Commendera oss ut :: Då läste wi
alla stå för kulor och frut ::

3. Swad behöfwer jag söra som
är en ung dräng :: Nu har jag fått
mustöt men intet gehång ::

4. Nu har wi marcherat en trettio
mil :: Sen feck wi spatsera i Carls
stad der in ::

5. Der lefve wi så roligt i dagar,
na två :: Sen måste wi trågit med
Gewäret gå ::

6. Exercitien den lärdes med störa
sta behag :: Då roppte wi alla det ta-
ger wäl lag ::

7. De Danste förskräcktes til hjer-
ta och mod :: Så snart de feck höra
af Dalkarlars hot ::

8. Han

8. Han rymde tillbaka som ingen bra man :: For bort som en Kämp, men hem med stor skam ::

9. Han fogat sina Trouppar på bästa maner :: Qvarterad dem in i Sveriges närmsta Står ::

10. Men lyckan för honom war hastig och kort :: Han måste tillbaka och det skedde fort ::

11. Den Danste han tänkte förstöra vårt land :: Han måste tillbaka och det war galant ::

12. Wälsigna war Konung som sådant förmår :: Han skrämde de Danste, som menlösa får ::

13. I Dalarne sjunges hwar enda ste qväll :: Wälsigna Kung Gustaf til lif och til själ ::

14. Ja våra Officerare de äro så god :: De hurtigt uptända de Dalarlars mod ::

15. War Capitain von Eding som ifrån Dalbo är :: Han hurtigt Com-menderar, Exercicen och lär ::

16. Ja honom skal wi följa och lyda hans råd :: Så länge wi lefwa och krafter förmå ::

17. Wi

17. Wi äro förnögdade at thena wår
Kung :: Och hielpa'n, at Kronan ej
blifwer för tung ::

18. At ogråset bortränsa wi färdi-
ga är' :: Och låtta den bördan och
tryckande gör ::

19. Gud hielpa och alla at hinna
det mål :: Och derpå wi dricke Ko-
nung Gustafs skål ::

20. Wår Konung wi wårde, det
böra wi wål :: Gud styrke Hans kraf-
ter til lif och til själ ::

21. Til slutet wi önske wår Konung
Guds Nåd :: Som styrer wårt bästa
med grundeligt råd ::

Den Sjerde:

I.
Gustaf den Tredje han reste til
Dalarne, Ut förhöra sig om
någon hielp, Innan Fienden och ned-
stjelper, Wi måste farligen uti fält,
Ja Gud Han hielpa och alla så, Ut
wår resa kan lycklig gå.

2. Jag förnimmer at det lider, Ut
wi en gång skal skiljas åt, I den on-
de

De höste-tiden, Står til Gud når wi
råkas mer; Ja lika lustig, ja lika glad
Sfrån eder jag affsed tar.

3. Det är wäl swårt at skiljas wid
wänner, Broder, Syster och grannar
med, Men wi befalle oss i Guds hän-
der, Han skal för oss i striden gå, Han
oss wäl hjälper, Fienden stelper, Gu-
stafs ära hon blifwer stor.

4. Det faller swårt at skiljas wid
wänner, De som såta wänner warit
har, Står til Gud om wi råkas me-
ra, Innan döden oss borttar, Men
Herren hjälper wäl barnen sin, Som
förtrösta på Gud allen.

5. Men våra wänner de får bli hem-
ma, Wi måste snarligen ut i fält, Ty
det lider, Fienden instiger, Det står
ganska illa til; Men wi hoppas at
Segren nå, Innan wi tillbaka gå.

6. Ja Gud beware oss allesamman,
Wår tid är nu ej längre här, Wi må-
ste resa från vårt fäderne, Långt bort
i främmande land, Men om vår re-
sa är nu swår, Så hoppas wi godt
ändamål få.

7. Men

7. Men hwårt wår resa hon kan låns
da, Det wet ingen utan Gud, Wåra
hertan de äro bödda, Rena utan flård
och list, Wi nu Gustaf tiens må, Ulla
Göfar mot Dansten gå.

8. Til slut wi bedie allesammans,
Wi som Swerles Inhyggare är, Wi
som wistas inom Rikets gränstor, Wi
som under Swenska Kronan står, Ut
Herren stille nu detta frig, Och låte
Folket få bo i Frid!

Skål.

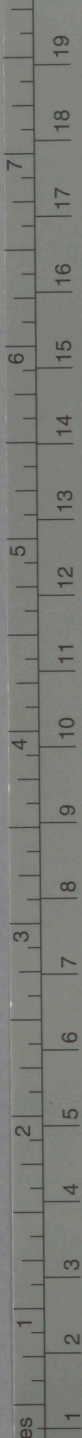
Min Kung! när Pufan slår larm,
Skal du se hwem jag helgat mit
herta och arm;
Och om Fiendens Dår, wågar gå i ge-
wår,

Skal du se hwem den Swenska Solda-
ten han är.

Ingen pligt är för tung emot en Kung,
Som förstår wåra hertan at winna.

Min Kung! när Pufan slår larm,
Skal du se hwem jag helgat mit herts
ta och arm.

centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

